

wrocławski teatr lalek

ILE ŻAB
WAŻY
KSIĘŻYC

CHŁOPIEC [...] *Lubisz miód?
Ja lubię miód. Kiedyś bym
chciał zostać pszczolą.
A ty chcesz być pszczolą?*

KRÓL *Nie!*

CHŁOPIEC *A dlaczego?*

KRÓL *Bo jestem Królem!*

CHŁOPIEC *A dlaczego?*

KRÓL *Bo ktoś musi być Królem!
Rozumiesz?! Ktoś musi pracować cały czas!
Żeby poddani mogli sobie być szczęśliwi!*

CHŁOPIEC *A bez ciebie nie są?*

KRÓL *Oczywiście, że nie są.
Nic beze mnie nie zrobią.
Wszystko ja.*

—
MALINA PRZEŚLUGA,
„ILE ŻAB WAŻY KSIĘŻYC”

DZIEŃ DOBRY, CZEŚĆ!

Jeśli to czytacie, prawdopodobnie widzieliście już nasz spektakl albo zamierzacie go obejrzeć. To świetnie. Chcemy zaprosić Was do gry, którą wymyśliliśmy specjalnie dla Was. Pomysł na tę grę podsunęło nam przedstawienie ILE ŻAB WAŻY KSIĘŻYC, ale możecie w nią zagrać także przed jego obejrzeniem. Nie potrzebujecie pionków ani kostki, przydadzą się natomiast kredki, papier, coś do pisania i trochę miejsca do zabawy. To gra dla dwóch osób – Dziecka i Dorosłego, ale można w nią grać wiele razy z różnymi osobami – za każdym razem będzie inna.

I ostatnia ważna informacja: w tej grze wszyscy wygrywają.

GOTOWI? START!

Zastanów się, o co jeszcze nigdy nie pytałaś/teś Twojego Dziecka / Twojego Dorosłego. Zrób (w głowie lub na papierze) listę co najmniej trzech pytań, które chciałaś/chciałbyś mu zadać [Dziecko, które nie potrafi jeszcze pisać, może zrobić listę rysunkową].

Teraz porozmawiajcie, zadając sobie na zmianę wymyślone przez siebie pytania. Jeśli coś Was zaciekawi, śmiało pytajcie dalej.

Zastanówcie się – każdy osobno – czego jeszcze nigdy nie robiliście razem, a co bardzo chcielibyście zrobić. Wymyślcie co najmniej po trzy takie rzeczy.

Pokażcie je sobie bez użycia słów, używając całego ciała. Jeśli druga osoba ma problem z odgadnięciem, możecie dodać dźwięki/odgłosy.

Spróbujcie zaplanować dzień tylko we dwoje, w którym moglibyście zrobić razem pokazane przez Was rzeczy.

Znajdźcie coś, czego ta druga osoba wciąż o Was nie wie. To może, ale nie musi być wielka tajemnica ani skryte marzenie – wystarczy coś, co może ją/jego zaskoczyć, zdziwić lub rozbawić: śmieszna fryzura, którą nosiliście w dzieciństwie czy zabawa, którą wymyśliliście ostatnio w przedszkolu. Opowiedzcie sobie o tym nawzajem.

Usiądźcie naprzeciw siebie i uważnie się sobie przyjrzyjcie, nic nie mówiąc. Po prostu popatrzcie na siebie spokojnie przez dłuższą chwilę.

Teraz weźcie po kartce. Zastanówcie się i odpowiedzcie na poniższe pytania [Dziecko, które nie potrafi jeszcze pisać, może swoje odpowiedzi narysować]:

Jestem jak moje Dziecko / mój Dorosły
[moja Mama / mój Dziadek / moja Siostra].

Mam jak moje Dziecko / mój Dorosły.

Lubię jak moje Dziecko / mój Dorosły.

Jeśli przyjdzie Wam do głowy więcej podobieństw, zapiszcie je – im więcej, tym lepiej. Starajcie się przypomnieć konkretne zdarzenia, w których mogliście się o nich przekonać.

Porównajcie Wasze odpowiedzi
Czy któraś Was zaskoczyła?

Bohater naszego spektaklu, Chłopiec, w jednej ze scen prosi Króla: „Zagraj na nosie jak na trąbce”. Wymyślcie po trzy (lub więcej) zadania dla drugiej osoby, w których może użyć swojego ciała, żeby wydać nietypowy dźwięk. Ważne, by zadania były zabawne, ale nie krępujące czy bardzo trudne do wykonania.

A może – skoro macie już instrumenty – spróbujecie zagrać coś w duecie?

Wymyślcie wspólnie tajne hasło, które będzie dla Was znakiem, że potrzebujecie porozmawiać, przytulić się, poświęcić sobie uwagę – teraz, w tej chwili, nawet jeżeli jesteście bardzo zajęci. To może być nieistniejące lub rzadko używane słowo, gest, rymowanka – jak tylko chcecie. Możecie je zapisać na kartce i schować w umówionym miejscu.

Zastanówcie się, dlaczego i w jakich sytuacjach może się Wam przydać takie hasło. A może wcale go nie potrzebujecie?

To już prawie koniec naszej gry. Na początku napisaliśmy, że każdy w niej wygrywa. Co o tym myślicie?

W innej scenie Chłopiec pyta Króla, szykującego się na zebranie: „Czy zebranie to spotkanie z zebra?”

Zadanie dla Dorosłego: Wypisz na dużej kartce trudne słowa oznaczające ważne rzeczy, którymi zajmujesz się w ciągu dnia, w czasie kiedy nie ma z Tobą Dziecka.

Zadanie dla Dziecka: wymyśl własne znaczenia tych słów – mogą to być swobodne, zwariowane i tylko Twoje skojarzenia. Narysuj przy każdym słowie obrazek, ilustrujący Twoje wyobrażenie.

Zadanie dla Dorosłego: Porozmawiaj z Dzieckiem o jego rysunkach i opowiedz mu, co naprawdę robisz, kiedy nie jesteście razem.